PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA w ŁODZI
ul. Piotrkowska 120
90-006 Łódź
tel. (42) 636 36 89, fax (42) 636 07 12
e'mail: lodz@uokik.gov.pl

RŁO- 61- 53(9)/12/RB Łódź, dnia 29 marca 2013 r.

DECYZJA Nr RŁO 13/2013

I. Na podstawie art. 28 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 5 i 6 tej ustawy po przeprowadzeniu postępowania w sprawie podejrzenia stosowania przez Magdalenę Bukowską prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą SWISAMED w Małdytach, praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów

– działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po uprawdopodobnieniu stosowania przez Magdalenę Bukowską prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą SWISAMED w Małdytach **praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów**, o której mowa w art. 24 ust. 1 i 2 powołanej na wstępie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, polegającej na bezprawnym zaniechaniu wręczenia konsumentowi wzoru odstąpienia od umowy zawartej poza lokalem przedsiębiorstwa, co jest sprzeczne z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 2 marca 2000 r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (Dz. U. z 2000 r., Nr 22, poz. 271 z późn. zm.) co może stanowić naruszenie art. 24 ust. 1 i 2 cytowanej na wstępie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów **i przyjęciu zobowiązania** Magdaleny Bukowskiej prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą SWISAMED w Małdytach **do podjęcia działań zmierzających do** zapobieżenia tym naruszeniom poprzez wręczanie konsumentom wzoru odstąpienia od umowy zawartej poza lokalem przedsiębiorstwa, **nakłada się** na Magdalenę Bukowską prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą SWISAMED w Małdytach, **obowiązek wykonania przyjętego zobowiązania poprzez** wręczanie konsumentom wzoru odstąpienia od umowy zawartej poza lokalem przedsiębiorstwa **od dnia otrzymania niniejszej decyzji**.

II. Na podstawie art. 28 ust. 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy

– działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

nakłada się na Magdalenę Bukowską prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą SWISAMED w Małdytach, **obowiązek złożenia informacji o stopniu realizacji przyjętego zobowiązania w terminie 1 miesiąca (jednego miesiąca) od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji**, zawierającej dowody wręczania konsumentom wzoru odstąpienia od umowy zawartej poza lokalem przedsiębiorstwa.

Uzasadnienie

W toku postępowania wyjaśniającego w sprawie badania krajowego rynku sprzedaży bezpośredniej poza lokalem przedsiębiorstwa towarów oferowanych przez przedsiębiorców polskich (sygn. akt RŁO-401-1/12/RB-AK) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – zwany dalej: „Prezesem Urzędu" – ustalił, iż Magdalena Bukowska prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą SWISAMED w Małdytach – zwana dalej: „Magdaleną Bukowską" – prowadzi sprzedaż bezpośrednią poza lokalem przedsiębiorstwa, suplementu diety. Umowy sprzedaży są zawierane w oparciu o wzorzec umów pod nazwą *„UMOWA SPRZEDAŻY NR …"*. Analiza dokonana w ramach wspomnianego postępowania wyjaśniającego wykazała, iż Magdalena Bukowska nie wręcza konsumentom wzoru odstąpienia od umowy zawartej poza lokalem przedsiębiorstwa, co jest sprzeczne z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 2 marca 2000 r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (Dz. U. z 2000 r., Nr 22, poz. 271, z późn. zm.) – zwanej dalej „ustawą o ochronie niektórych praw konsumentów". W związku z powyższym Prezes Urzędu uznał, iż istnieją podstawy do postawienia Magdalenie Bukowskiej zarzutu stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, o których mowa w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, ze zm.) – zwanej dalej: „ustawą o ochronie konkurencji i konsumentów".

W dniu 17 grudnia 2012 r. Prezes Urzędu wszczął postępowanie w sprawie podejrzenia stosowania przez Magdalenę Bukowską praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów polegającej na bezprawnym zaniechaniu wręczenia konsumentowi wzoru odstąpienia od umowy zawartej poza lokalem przedsiębiorstwa, co jest sprzeczne z art. 3 ust. 1 ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów (dowód: karta Nr 1), o czym zawiadomił Magdalenę Bukowską (dowód: karta Nr 2).

W odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania Magdalena Bukowska w piśmie z dnia 22 stycznia 2013 r. (dowód: karty Nr 29 –30) zobowiązała się do dołączania do każdej zawartej poza lokalem przedsiębiorstwa umowy sprzedaży „Oświadczenia o odstąpieniu od Umowy zawartej poza lokalem" od dnia otrzymania niniejszej decyzji. Do wskazanego pisma Magdalena Bukowska załączyła również wzór tegoż oświadczenia.

Pismem z dnia 7 marca 2013 r. Prezes Urzędu zawiadomił Magdalenę Bukowską o zakończeniu zbierania materiału dowodowego w przedmiotowym postępowaniu oraz o możliwości zapoznania się z materiałem dowodowym zgromadzonym w aktach sprawy (dowód: karta Nr 32).

Prezes Urzędu ustalił, co następuje:

Magdalena Bukowska jest przedsiębiorcą wpisanym do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej. Przedmiotem działalności jest m.in. sprzedaż wyrobów farmaceutycznych i medycznych (dowód: karta Nr 4).

Magdalena Bukowska prowadzi sprzedaż bezpośrednią poza lokalem przedsiębiorstwa, suplementów diety. Umowy sprzedaży są zawierane w oparciu o wzorzec umów pod nazwą *„UMOWA SPRZEDAŻY NR ...”* (dowód: karta Nr 10).

Magdalena Bukowska zawiera umowy z konsumentami poza lokalem przedsiębiorstwa. Działa ona w systemie prezentacji oferowanych towarów w wynajętych do tego celu pomieszczeniach a oferta w postaci między innymi ulotek informacyjnych jest ogólnie dostępna dla zainteresowanych. (dowód: karty Nr 6-8 oraz 12-14).

Magdalena Bukowska nie wręcza konsumentom zawierającym umowę kupna suplementu diety wzoru oświadczenia o odstąpienia od tej umowy.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów, kto zawiera z konsumentem umowę poza lokalem przedsiębiorstwa, powinien przed jej zawarciem poinformować konsumenta na piśmie o prawie odstąpienia od umowy w terminie, o którym mowa w art. 2 ust. 1 tej ustawy i **wręczyć wzór oświadczenia o odstąpieniu, z oznaczeniem swojego imienia i nazwiska (nazwy) oraz adresem zamieszkania (siedziby)**; obowiązany jest także wręczyć konsumentowi pisemne potwierdzenie zawarcia umowy, zawierające datę jej zawarcia, rodzaj oraz przedmiot świadczenia i cenę.

Magdalena Bukowska złożyła zobowiązanie do wyeliminowania naruszenia poprzez wręczanie konsumentom wzoru odstąpienia od umowy zawartej poza lokalem przedsiębiorstwa (dowód: karta Nr 29).

Prezes Urzędu zważył, co następuje:

Podstawą do rozstrzygania sprawy w oparciu o przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów jest uprzednie zbadanie przez Prezesa Urzędu, czy w danej sprawie zagrożony został interes publicznoprawny. Stwierdzenie, że to nastąpiło pozwala na realizację celu tej ustawy, wskazanego w art. 1 ust. 1, którym jest określenie warunków rozwoju i ochrony konkurencji oraz zasad podejmowanej w interesie publicznym ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów. Warunkiem koniecznym do uruchomienia procedur i zastosowania instrumentów określonych w ustawie jest zatem, aby działania przedsiębiorców – którym zarzucono naruszenie jej przepisów – stanowiły potencjalne zagrożenie interesu publicznego, nie zaś interesu jednostki lub grupy. Ustawa, w odniesieniu do przedsiębiorców chroni wobec tego konkurencję, a w odniesieniu do konsumentów ich interesy, jako zjawiska o charakterze instytucjonalnym.

Zdaniem Prezesa Urzędu rozpatrywana sprawa ma charakter publicznoprawny, albowiem wiąże się z ochroną interesu wszystkich konsumentów, którzy są lub będą klientami Magdaleny Bukowskiej. Interes publicznoprawny przejawia się także w postaci zbiorowego interesu konsumentów. Innymi słowy, naruszenie zbiorowego interesu konsumentów jest jednocześnie naruszeniem interesu publicznoprawnego. Zatem uzasadnione było w niniejszej sprawie podjęcie przez Prezesa Urzędu działań przewidzianych w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów.

Zgodnie z art. 28 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jeżeli w toku

postępowania w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów zostanie uprawdopodobnione – na podstawie okoliczności sprawy, informacji zawartych w zawiadomieniu, o którym mowa w art. 100 ust. 1 tej ustawy, lub innych informacji będących podstawą wszczęcia postępowania, że przedsiębiorca stosuje praktykę, o której mowa w art. 24 tej ustawy, a przedsiębiorca, któremu jest zarzucane naruszenie tego przepisu, zobowiąże się do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do zapobieżenia naruszeniom, Prezes Urzędu może, w drodze decyzji, nałożyć obowiązek wykonania tych zobowiązań. W decyzji tej, jak wynika z art. 28 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu nakłada na przedsiębiorcę obowiązek składania w wyznaczonym terminie informacji o stopniu realizacji zobowiązań.

Przytoczony powyżej przepis jako przesłanki warunkujące możliwość wydania decyzji wskazuje: uprawdopodobnienie, że przedsiębiorca stosuje praktykę, o której mowa w art. 24 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz zobowiązanie się przedsiębiorcy, któremu jest zarzucane naruszenie tego przepisu, do podjęcia lub zaniechania działań zmierzających do zapobieżenia tym naruszeniom.

W niniejszym postępowaniu wymaga zatem rozważenia, czy zaistniały wskazane warunki w odniesieniu do działania i zobowiązania Magdaleny Bukowskiej, a ponadto, czy w przypadku ich wystąpienia uzasadnione jest przyjęcie zobowiązania strony postępowania i wydanie przez Prezesa Urzędu decyzji w oparciu o ww. przepis.

Ad I. sentencji niniejszej decyzji

W przedmiotowym postępowaniu Prezes Urzędu postawił Magdalenie Bukowskiej zarzut stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, polegających na bezprawnym zaniechaniu wręczenia konsumentowi wzoru odstąpienia od umowy zawartej poza lokalem przedsiębiorstwa. Takie działanie może stanowić naruszenie art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Zgodnie z art. 24 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów zakazane jest stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Stosownie do art. 24 ust. 2 tej ustawy, przez praktykę naruszająca zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy, w szczególności:

- stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479^{45} ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, ze zm.) – zwanej dalej:”k.p.c.”,
- naruszanie obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji,
- nieuczciwe praktyki rynkowe lub czyny nieuczciwej konkurencji.

Dla uprawdopodobnienia stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów konieczne jest każdorazowo uprawdopodobnienie kumulatywnego spełnienia trzech przesłanek:

1) kwestionowane działanie jest działaniem przedsiębiorcy,
2) działanie to jest bezprawne,
3) działanie przedsiębiorcy godzi w zbiorowy interes konsumentów.

Ad 1)

Stosownie do art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, ilekroć w ustawie jest mowa o przedsiębiorcy, rozumie się przez to przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej (…). Przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (tekst jednolity Dz. U. z 2010 r., Nr 220, poz. 1447, ze zm.) – zwanej dalej: „ustawą o swobodzie działalności gospodarczej" – jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną – wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą. Przepis art. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej definiuje działalność gospodarczą jako zarobkową działalność wytwórczą, budowlaną, handlową, usługową oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodową, wykonywaną w sposób zorganizowany i ciągły.

Magdalena Bukowska jest przedsiębiorcą wpisanym do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej. Przedmiotem działalności Magdaleny Bukowskiej jest m.in. sprzedaż wyrobów farmaceutycznych i medycznych.

W związku z powyższym **Prezes Urzędu stwierdził, że pierwsza przesłanka** niezbędna do uprawdopodobnienia stosowania przez Magdalenę Bukowską praktyki wskazanej w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów **została spełniona.**

Ad 2)

Bezprawność tradycyjnie ujmowana jest jako sprzeczność z obowiązującym porządkiem prawnym. Porządek prawny obejmuje normy prawa powszechnie obowiązującego, a także nakazy i zakazy wynikające z zasad współżycia społecznego i dobrych obyczajów (wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 13 listopada 2007 r., sygn. akt XVII AmA 45/07 – zwanego dalej: „Sądem Ochrony Konkurencji i Konsumentów"). Bezprawność jest kategorią obiektywną. Rozważenia przy ocenie bezprawności wymaga zatem kwestia, czy zachowanie przedsiębiorcy było zgodne, czy też niezgodne z obowiązującymi zasadami porządku prawnego. Porządek prawny, którego naruszenie może skutkować naruszeniem artykułu 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów obejmuje normy prawa powszechnie obowiązującego, a także nakazy i zakazy wynikające z zasad współżycia społecznego i dobrych obyczajów. Same przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów nie regulują konstrukcji bezprawności działań przedsiębiorcy. Tym samym, w celu konkretyzacji przesłanki bezprawności należy sięgnąć do przepisów innych ustaw. Na ich podstawie możliwe jest dokonanie oceny działań przedsiębiorcy w aspekcie ich zgodności z prawem (por. wyrok Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 23 czerwca 2006 r. - sygn. akt XVII AmA 32/05). W art. 24 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów ustawodawca wskazał natomiast przykładowe rodzaje praktyk, które naruszają zbiorowe interesy konsumentów. Katalog ten nie jest wyczerpujący. Zatem oprócz praktyk wskazanych bezpośrednio przez ustawodawcę w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów, za praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów można uznać zachowania naruszające przepisy innych ustaw, które nakładają na przedsiębiorcę określone obowiązki względem konsumenta.

Praktyka opisana w punkcie I sentencji niniejszej decyzji dotyczy bezprawnego zaniechania wręczenia konsumentowi wzoru odstąpienia od umowy zawartej poza lokalem przedsiębiorstwa.

W toku przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego Prezes Urzędu stwierdził, iż Magdalena Bukowska zawiera umowy z konsumentami poza lokalem przedsiębiorstwa. Działa ona w systemie prezentacji oferowanych towarów w wynajętych do tego celu pomieszczeniach a oferta w postaci między innymi ulotek informacyjnych jest ogólnie dostępna dla zainteresowanych. Magdalena Bukowska nie wręczała konsumentom, z którymi zawarła umowę poza lokalem przedsiębiorstwa, wzoru oświadczenia o odstąpieniu od umowy.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów, kto zawiera z konsumentem umowę poza lokalem przedsiębiorstwa, powinien przed jej zawarciem poinformować konsumenta na piśmie o prawie odstąpienia od umowy w terminie, o którym mowa w art. 2 ust. 1 tej ustawy **i wręczyć wzór oświadczenia o odstąpieniu, z oznaczeniem swojego imienia i nazwiska (nazwy) oraz adresem zamieszkania (siedziby)**; obowiązany jest także wręczyć konsumentowi pisemne potwierdzenie zawarcia umowy, stwierdzające datę jej zawarcia i rodzaj oraz przedmiot świadczenia i cenę. Uznać zatem należało, iż oprócz obowiązku poinformowania o uprawnieniach związanych z odstąpieniem od umowy, przedsiębiorca ma także obowiązek wręczenia stosownego wzoru umożliwiającego faktyczną realizację tegoż uprawnienia.

Mając na uwadze powyższe **Prezes Urzędu stwierdził, że druga przesłanka** niezbędna do uprawdopodobnienia stosowania przez Magdalenę Bukowską praktyki wskazanej w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów **została spełniona.**

Ad 3)

Przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów nie definiują pojęcia zbiorowego interesu konsumentów. Przepis art. 24 ust. 3 tej ustawy stanowi jedynie, że nie jest zbiorowym interesem konsumentów suma indywidualnych interesów konsumentów.

Ze zbiorowym interesem konsumentów mamy do czynienia wówczas, gdy działanie przedsiębiorcy dotyczy, bądź może dotyczyć nieograniczonej liczby konsumentów, których nie da się zindywidualizować.

Prezes Urzędu podkreśla, że o tym, czy naruszony został interes zbiorowy, nie zawsze przesądza kryterium ilościowe, ponieważ niekiedy jeden ujawniony przypadek naruszenia prawa konsumenta może być przejawem stosowanej praktyki naruszającej interes zbiorowy. W jednym z orzeczeń Sąd Najwyższy stwierdził, iż „ (…) *nie jest zasadne uznawanie, że postępowanie z tytułu naruszenia ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów można wszcząć tylko wtedy, gdy zagrożone są interesy wielu odbiorców, a nie jest to możliwe w sytuacji, gdy pokrzywdzonym jest tylko jeden konsument. Wydawane orzeczenie ma bowiem wymiar znacznie szerszy, pełni także funkcję prewencyjną, służy bowiem ochronie także nieograniczonej liczbie potencjalnych konsumentów.”* (wyrok SN z dnia 12 września 2003 r., sygn. akt I CKN 504/01).

W przedmiotowej sprawie Prezes Urzędu ma do czynienia z naruszeniem praw nieograniczonej i nieokreślonej liczby konsumentów, którym Magdalena Bukowska zaniechała wręczenia wzoru oświadczenia o odstąpieniu od umowy zawartej poza lokalem przedsiębiorstwa. W tej sytuacji bezprawne zachowanie Magdaleny Bukowskiej nie dotyczy interesów poszczególnych osób, których sprawy mają charakter jednostkowy, indywidualny i niedający się porównać z innymi, lecz mamy do czynienia z naruszonymi uprawnieniami określonego kręgu konsumentów, których sytuacja jest identyczna i wspólna dla całej grupy kontrahentów Magdaleny Bukowskiej.

Stosowanie opisanej wyżej praktyki może godzić zatem w zbiorowe interesy konsumentów.

W związku z powyższym **Prezes Urzędu stwierdził, że trzecia przesłanka** niezbędna do uprawdopodobnienia stosowania przez Magdalenę Bukowską praktyki wskazanej w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów **została spełniona.**

Zgodnie z art. 28 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jeżeli w toku postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów zostanie uprawdopodobnione na podstawie okoliczności sprawy, informacji zawartych w zawiadomieniu, o którym mowa w art. 100 ust. 1, lub innych informacji będących podstawą wszczęcia postępowania, że przedsiębiorca stosuje praktykę, o której mowa w art. 24, a przedsiębiorca, któremu jest zarzucane naruszenie tego przepisu, zobowiąże się do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do zapobieżenia tym naruszeniom, Prezes Urzędu może, w drodze decyzji, nałożyć obowiązek wykonania tych zobowiązań. Ponadto, stosownie do art. 28 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, przyjmując zobowiązanie Prezes Urzędu może określić termin wykonania zobowiązań.

Jak Prezes Urzędu wykazał w niniejszej decyzji, okoliczności sprawy uprawdopodobniły, że Magdalena Bukowska stosuje praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, określoną w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Magdalena Bukowska poprzez opracowanie wzorca odstąpienia od umowy rozpoczęła działania zmierzające do zapobieżenia tym naruszeniom. Magdalena Bukowska złożyła zobowiązanie do zaprzestania stosowania praktyki stanowiącej naruszenie zbiorowego interesu konsumentów poprzez wręczanie konsumentom wzoru odstąpienia od umowy zawartej poza lokalem przedsiębiorstwa. Ze względu na fakt, iż wzorzec stosownego oświadczenia został już przez Magdalenę Bukowską opracowany, zobowiązanie wskazane powyżej powinno być wymagalne od dnia otrzymania niniejszej decyzji. Takie określenie terminu wymagalności zobowiązania spowoduje szybkie i natychmiastowe wyeliminowanie praktyki stanowiącej naruszenie zbiorowych interesów konsumentów.

W ocenie Prezesa Urzędu, złożone przez Magdalenę Bukowską zobowiązanie jest zupełne, gdyż zabezpiecza interesy prawne konsumentów, którzy mogą zawrzeć tego typu umowy w od dnia wydania decyzji zobowiązującej.

Prezes Urzędu uznał, iż wskazany przez Magdalenę Bukowską termin na wykonanie obowiązku wynikającego ze złożonego zobowiązania jest wystarczający na ich zrealizowanie, a także pozwoli na szybkie wyeliminowanie praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów.

Wobec spełnienia przesłanek wydania decyzji na podstawie art. 28 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, **Prezes Urzędu orzekł jak w punkcie I sentencji niniejszej decyzji.**

Ad II sentencji niniejszej decyzji

Zgodnie z art. 28 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w decyzji nakładającej na przedsiębiorcę obowiązek wykonania zobowiązania, Prezes Urzędu nakłada na przedsiębiorcę również obowiązek składania w wyznaczonym terminie informacji o stopniu realizacji zobowiązania. Wobec tego Prezes Urzędu nałożył na Magdalenę Bukowską obowiązek

złożenia informacji o stopniu realizacji przyjętego zobowiązania w terminie 1 miesiąca (jednego miesiąca) od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji, zawierającej dowody wręczania konsumentom wzoru odstąpienia od umowy zawartej poza lokalem przedsiębiorstwa.

Prezes Urzędu uznał, że tak określony termin jest wystarczający dla Magdaleny Bukowskiej do przygotowania i przekazania Prezesowi Urzędu dowodów wykonania złożonego zobowiązania.

W związku z tym Prezes Urzędu orzekł jak w punkcie II sentencji niniejszej decyzji.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479^{28} § 1 i 2 k.p.c. – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Łodzi.

Z upoważnienia
Prezesa
Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
z-ca Dyrektora Delegatury

Andrzej Kędzia

Otrzymuje:

Magdalena Bukowska SWISAMED